

© Traducerea și permisiunea pentru republicare au fost oferite de către Curtea Constituțională a Republicii Moldova în scopul includerii sale în baza de date HUDOC a Curții.
© The present text and the authorisation to republish it were granted by the Constitutional Court of the Republic of Moldova for the purpose of its inclusion in the Court's database HUDOC.
© La traduction et l'autorisation de republier ont été accordées sous l'autorité de la Cour Constitutionnelle de la République de Moldova à son inclusion dans la base de données HUDOC de la Cour.

Doyle v. Irlanda - [51979/17](#)

Hotărârea din 23.5.2019 [Secția a V-a]

Articolul 6

Articolul 6-3-c

Asistarea de către un apărător

Audierile efectuate de poliție fără prezența fizică a avocatului, contrabalansate de garanții importante la proces: *nicio încălcare*

În fapt — În 2009, ca urmare a arestării sale în legătură cu omorul unei persoane, reclamantului i-a fost asigurat accesul la un avocat înainte de a fi audiat de poliție. După prima audiere, acesta putea să solicite accesul la avocatul său în orice moment, să se întâlnească cu avocatul în persoană și să-l consulte în continuare la telefon. Totuși, toate audierile au fost efectuate fără prezența fizică a avocatului în camera de audiere.

În timpul uneia dintre audieri, reclamantul a recunoscut că a ucis persoana și a oferit o serie de detalii privind comiterea infracțiunii. La cererea sa, audierea a fost întreruptă pentru a-i permite consultarea cu avocatul. De asemenea, înainte de audiere, acesta s-a consultat personal cu avocatul său .

În 2012, jurații l-au găsit vinovat de comiterea omorului.

În drept – Articolul 6 §§ 1 și 3 (c): Dreptul unui acuzat de acces la un avocat conținea dreptul la prezența fizică a avocatului în timpul audierilor poliției. Faptul că avocatul reclamantului nu putea fi prezent în timpul audierii lui de către poliție a echivalat cu o limitare a dreptului său de acces la avocat. Totuși, de vreme ce acesta a avut acces la avocatul său înainte de prima audiere crucială efectuată de poliție și oricând după și, având în vedere că toate audierile au fost înregistrate, întinderea acestei limitări a fost relativă.

De vreme ce măsura contestată rezulta dintr-o practică a poliției la acel moment și, prin urmare, avea un caracter general, ea nu era justificată prin motive convingătoare, în înțelesul jurisprudenței Curții. Așadar, a fost necesară o examinare foarte strictă pentru evaluarea generală a caracterului echitabil al procedurilor penale împotriva reclamantului.

Curtea a conchis că nu a fost prejudiciat, în mod iremediabil, caracterul echitabil general din următoarele motive:

(i) spre deosebire de cazul *Beuze v. Belgia* [MC], reclamantului i s-a oferit asistență juridică chiar de la început;

(ii) fiind adult și vorbitor nativ de engleză, reclamantul nu era deosebit de vulnerabil; audierile nu au fost neobișnuit sau excesiv de lungi; potrivit judecătorului de caz, reclamantul se afla într-o stare fizică și psihică bună în timpul audierilor;

(iii) reclamantul putea contesta admisibilitatea probelor și se putea opune utilizării lor; după efectuarea unei proceduri speciale („voir dire”) privind admisibilitatea probelor obținute în cadrul audierilor de către poliție care a durat zece zile, judecătorul de caz a pronunțat, în această privință, o decizie amplă și motivată;

(iv) afirmațiile reclamantului privind utilizarea intimidării psihologice de către poliție au fost examinate pe larg de tribunalele naționale; în opinia acestora, chiar dacă acțiunile poliției puteau fi considerate o amenințare sau o determinare, acestea nu puteau avea vreo legătură cu declarația de recunoaștere a reclamantului, din cauza timpului trecut și a faptului că reclamantul avea posibilitatea să se consulte cu avocatul său în persoană sau prin telefon, imediat înainte de a face declarația de recunoaștere;

(v) de vreme ce condamnarea reclamantului s-a bazat pe recunoașterea voluntară a vinovăției, aceasta a fost susținută de probe independente importante;

(vi) judecătorul de caz i-a instruit pe jurați să examineze în mod neutru problema determinării reclamantului de a-și recunoaște vinovăția, avertizându-i despre riscul condamnării unei persoane doar pe baza unei declarații de recunoaștere fără confirmare și oferind o explicație detaliată a noțiunii de determinare sau de confirmare în aceste circumstanțe. Jurații au fost informați despre situația audierilor contestate și despre motivarea judecătorului privind admisibilitatea acestora;

(vii) considerente puternice de interes public au justificat condamnarea reclamantului, care a fost acuzat de omor după uciderea unei victime nevinovate, din cauza unei erori de identificare a persoanei în cadrul unei confruntări între bandele criminale, care îi pretindeau statului reclamat să întreprindă măsuri adecvate;

(viii) au existat și alte garanții procedurale importante. În primul rând, toate audierile efectuate de poliție au fost înregistrate video și puse la dispoziția judecătorilor și a juraților. În al doilea rând, deși nu a fost prezent fizic, avocatul reclamantului avea și a utilizat posibilitatea de a întrerupe audierea pentru a se consulta în continuare cu clientul său. Rolul acestuia a fost esențial, dat fiind faptul că poliția și reclamantul comunicau, în realitate, prin intermediul lui, mai mult decât direct între ei.

Concluzie: nicio încălcare (șase voturi la unu).

(Vezi *Beuze v. Belgia* [MC], [71409/10](#), 9 noiembrie 2018, [Nota informativă 223](#), și referințele citate în rezumatul juridic)